

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν καὶ πάλιν ἑστὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια καὶ ἐνιακόσα καὶ δεκαοκτώ,
νάσαι τὸ Ταμεῖο σ' ὅλους ἀνοικτό.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Σήμερα τοῦ Μάρτη
εἰκοστὴ τετάρτη.

Χίλια δεκαοκτὼ καὶ τετρακόσα,
μεγάλην ἑορτὴν γεραίρ' ἡ γλῶσσα.

**Τοῦ Μαρτίου πάλι
τελεστὴ μεγάλη.**

Α'.

Πέμπτη τοῦ Μάρτη καὶ εἰκοστὴ,
σχόλη γιὰ μᾶς ξεχωριστή.
Ὡμορφ' ἡμέρ' ἀληθινά,
ποῦ διώχνει κάθε λύπη,
καὶ πρασινίζουνε βουνά
καὶ μαραμένοι κῆποι.

Αἰσχύλων ἄκουσε χορούς,
γύρισε πάλι σὲ καιρούς,
ποῦ φλογερὸς ἐσφρίγας.

Ψυχὴ καὶ νοῦς ξαναπετᾶ...
ὁ Πατριάρχης μᾶς κυττᾶ
καὶ τῶν Φερῶν ὁ Ρήγας.

Πάλι τοῦ Μάρτη τὰ πουλιὰ
γυροῦν ἑστὴν πρώτη των φωλιά,
μάννα πολυπαθοῦσα.

Ὡμορφ' ἡμέρα καὶ σεμνή,
ποῦ λευκοφόρα τὴν ὕμνεϊ
τῆς ἑλευθερίας ἡ Μοῦσα.

Ἄς τὴν γιορτάσωμε ξανά...
ὦμορφ' ἡμέρ' ἀληθινά
τῶν ἐθνικῶν ὀνειρών.

Ὅπου τοῦ Γένους ἡ ψυχὴ
κάνει καὶ πάλι προσευχὴ
σὲ μνήματα μαρτύρων.

Σὲ φλόγες ἀσβεστης φωτιᾶς
κυττάζω δάφνης καὶ μυρτιάς
ἀμάραντα κλωνάρια.

Καὶ ξανακούεται τρανὴ
μὴ Πανελλήνιος φωνή:
ὥς πότε παλληκαρία;

ὦ! τί φωνὴ παρηγοριᾶς!..
τὰ στήθη τῆς παλληκαριᾶς
καὶ πάλι τὰ φτερόνει.

Καὶ βλέπω χέρι νὰ κυττᾷ,
καὶ τόσα πάθη ποταπά
καὶ μίση νὰ σαρώνη.

Μέσα ὅτων φυλῶν τὴν ἀλήνη
νέος ξεπροβάλλει Μάρτης...
τί βροντοφωνεῖ καὶ πάλιν
τῶν Φερῶν ὁ πρωτόμαστος.

Σηκωθῆτε σὰν καὶ τότε...
τὴ στεριά καὶ τὸν γαλὸ
ἄς φωτίσουν ἀστραταῖς.

Κράζω πάλιν: ἔως πότε;
καὶ τὰ μάτια μου σφαλῶ
νὰ μὴ βλέπω πρὶν τροπαῖς.

Τὰ τραγούδια τὰ δικά μου δὲν ἀρέσανε σ' ἐκείνους,
ποῦ τρυφοῦν σὲ σκλάβων θρήνους,
καὶ τοῦ Ρήγα σας ἡ ρίμαις ἦσαν ἀσφυξιογόνα
γὰρ τυράννους, ποῦ φοροῦσαν τὴν Καισαρικὴ κορῶνα.

Τὰ τραγούδια μου, παιδιὰ, πέταξαν στοὺς σκλάβους
καὶ τὰ λένε τῶρ ἀκόμη, [πέρα
καὶ γι' αὐτὰ τὸν ποιητὴ τὸν ἐπιάσανε μιὰ μέρα
τῆς Αὐστρίας ἀστυνόμοι.

Τοῦ Φεραίου σας οἱ στίχοι
δίχως τέχνη καμωμένοι
καὶ μὲς στὴ σκλαβιά γραμμένοι.

Ἐγιναν σαλπύγγων ἦχοι
καὶ κηρύγματα τρανά,
ποῦ σαλέψανε βουνά.

Κάθε μάρτυρος τὸ σκῆνος
τὸ βεβήλωναν φονιάδες,
τὸ βεβήλωναν δεσπότης.

Ὁμορφος καιρὸς ἐκεῖνος,
ὅπου ἔσπνῃσαν Ραγιάδες
ὅταν ἀκούσαν: ὥς πότε...

Σεῖς οἱ μεγάλοι ποιηταί, τῆς ρίμας οἱ τεχνῖται,
καιρὸς τὰ τραγουδάκια μου νὰ ξαναθυμηθῇτε

Καιρὸς σὲ κάμπους, σὲ βουνά,
καὶ σ' ἀψυχα λιθάρια,
νὰ ξεφωνήσετε ξανά:
ὥς πότε παλληκάρια;

Καὶ τώρα πάλι, ποῦ σφαγεῖς
ἐφρένιασαν αἱμοσταγεῖς
καὶ στυγεροὶ δεσπότης.

Ἐμπρὸς, μὴ λησμονήσετε
τρανά ν' ἀναφωνήσετε
τὸ θούριον: ὥς πότε;

Ὡς πότε, μὲ σπιθόβολαις φωνάζετε ματιαῖς
ἔμπρὸς σὲ προγόνων τάφους,
καὶ ξαναστεφανώνετε μὲ δάφναις καὶ μυρτιαῖς
παλληκαριῶν κροτάφους.

Ὡς πότε πόνοι καὶ λυγμοί,
ὥς πότε μόνον στεναγμοὶ
θ' ἀκούωνται σ' τῆς αὔρας;

Ὡς πότε βούρκων εὐωδιαῖς
θ' ἀποναρκώνουνε καρδιαῖς
ἀπὸ τὴν πίκρα μαύραις;

Ὡς πότε, ξεφωνίζετε, μέραις καὶ νύκτες τρόμου;
ὥς πότε θὰ μαραίνεσθε μὲ τὸν παλὴν τὸν χόρτη;
καὶ πότε κι' ἄλλο μάρμαρο σὰν τοῦτο τὸ δικό μου
λυτρώσεως καὶ λευτεριᾶς θὰ κελαδήσῃ Μάρτη;

Σεῖς οἱ μεγάλοι ποιηταί, τῆς ρίμας οἱ τεχνῖται,
καιρὸς τὰ τραγουδάκια μου νὰ ξαναθυμηθῇτε,
κι' ἀστυπηθοῦν ἐτύραννοι κι' ἀστυπηθοῦν δεσπότης;
ποῦ τροβαδούρους σκιάζονται σὰν κράζουν: ὥς πότε,

Ὁ μητέρα πικραμένη,
σὰν καὶ πρὶν ἀρματωμένη
καιρὸς εἶναι νὰ φανῇς.

Νίκης δάφναις ξανατρώγα,
καὶ τὰ θούρια τοῦ Ρήγα
μὴ καὶ τώρα λησμονῇς.

Μέσα σὲ καιροὺς τρομάρας
βγάλε πρὶν τῆς φαγομάρας
τὸ σαράκι, τὸν καρκίνο.

Κτύπησε κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ
ἄσπρη καὶ παρθενικὴ
σὰν τοῦ Γαβριὴλ τὸν κρίνο.

Γ'.

Τέτοια λαλεῖ καὶ πάλι
σὲ μιὰ χαρὰ μεγάλη
σχόλης ξεχωριστῆς
παλὴν τὸν τραγουδιστῆς.

Τέτοια λαλεῖ καὶ πάλι
σὲ μιὰ χαρὰ μεγάλη
κάποιος Βελεστινιώτης
τῆς ἐποχῆς τῆς πρώτης.

Ὁποῦ σ' ἐνὸς πλατάνου
τὸν ἴσκιον καθισμένος
χωρὶς ξυγὸν τυράννου
ἠφάντασθη τὸ Γένος.

Τέτοια λαλεῖ καὶ πάλι, κι' ἀπ' ὅλαις τῆς μεριᾶς,
πελάγη καὶ στεριάς,
κι' ἀπὸ προγόνων τάφους, βωμοῦς, προσκυνητάρια,
ξαναφωνάζει τώρα
μιὰ Μοῦσα ἀρματοφόρα:
ὥς πότε παλληκάρια;